İTÜ Kültür ve Sanat Birliği iftiharla takdim eder...

BİLİM KURGU DERGİSİ

.....Sayı: 1.....Mart-Nisan 2006.....

UZAYDA KAYBOLANLAR

ANAFOR

ZAMAN TÜNELİ

İTÜ'DE İÇ SAVAŞ

YENİLMEZ

X-COM

WEIRD TALES

EMBRİYOGENESİS

10 KUPONA UZAY GEMİSİ VERİYORUZ!

(Ayrıntılar sayfa 17'de...)

BİLİMKURGU DERGİSİ

Hazırlayan ve Sunan:
İTÜ Bilimkurgu Kulübü

Lavuk Editör:
Burak

Sayfa Tasarımı:
Ben

Halkla İlişkiler Sorumlusu:
Trafiğe takıldı

Köleler:
Murat Havalı
Emre Solukbeniz
Demircan Çevik
Mehmet Durugöl
Burak Kitapkurdu
Sertaç Dilerov
Hasan Gazali Gömergömmez

Haber Merkezi:
Uğur Dindar
Veli Kırca

Satış ve Pazarlama:
Çok kötü espri

Abone Servisi:
Ne abonesi?

Renk Ayrımı:
Israrla açıklamıyoruz

Adres:
www.bilimkurgu.itu.edu.tr

İletişim:
bilimkurgu@itu.edu.tr

Her ayın ilk haftası içinde çıkar herhalde. Basın yayın yasaları umrumuzda değil. Bu dergideki çizgi romanlar için yayınevlerinden herhangi bir izin alınmamıştır. Ürünlerimizin hiçbirinde domuz yağı yoktur. Hediye disketiniz kayıpsa bayinize sorun.

Bu dergide anlatılanların hepsi gerçektir. Sadece kişileri korumak için isimler değiştirilmiştir (FBI var peşimizde).

Bi de şöyle diyorlar dergi için: ***İstanbul Teknik Üniversitesi Adına Yayın Sahibi:*** *Rektör Yard. Prof. Dr. Erkin Nasuf* ***Genel Yayın Yönetmeni:*** *KSB Eşbaşkanı Y. Doç. Dr. Beyza Taşkın* ***Yayın Danışmanları:*** *Yine KSB'den Doç. Dr. Yüksel Güvenilir, Prof. Dr. Fuat Anday, Prof. Dr. Bihrat Önöz ...ama bilmiyorum ne kadar doğru.*

Selamlar,

Şu anda bu yazıları okuyabiliyorsanız, bir şeyler başarmışız demektir. Elinizde okumakta olduğunuz dergi İTÜ Bilimkurgu Kulübü'nün üyeleri tarafından özverili bir çalışma sonucu hazırlandı. Bu dergiyi hazırlarken öncelikli amacımız bizim gibi düşünen insanlara daha çok ulaşabilmek ve Bilimkurgu Kulübü'nün ve dünyadaki bilimkurgu ile ilgili olayların genel olarak sergilenebileceği bir zemin, fikirlerimizi yansıtabileceğimiz bir perde oluşturmaktı.

Bu derginin önemli bir hedefi de bu konuda üretim yapmak ve üretim yapmak isteyenleri teşvik edip arkalarında durmak. Bu dergiyi çıkararak İTÜ Bilimkurgu Kulübü olarak ileriki sayılarda dergide yer almak isteyen veya desteklenmeyi bekleyen yeni projeleri olan insanlara bir güven verdiğimizi umuyoruz.

Dergi genel olarak kulübün internet ortamındaki köşesiyle (www.bilimkurgu.itu.edu.tr) yapılanlardan beslense de birçok kaynaktan yararlanmaya çalışıyoruz. Fakat sonsuz hikaye, kitap yorumları gibi internet sitesinde yaptıklarımızın yansımaları bizim açımızdan ayrı bir değer taşıyor. Biz bu sayede gerçekten üretiminde bulunduğumuz olayları devam ettirme gücünü ve şevkini oluşturduğumuza inanıyoruz.

Dergi olarak birçok çeşit fikre yer vermeye ve yaratıcı olmaya çalıştık. Fakat bu, derginin son halinin bu olduğu anlamına gelmiyor. Umarım dergi aramıza katılan her yeni arkadaşla, görüşlerinizle, üretilen her yeni fikir ile ve çıkarılan her yeni sayıyla değişen, gelişen ve bir adım ileri giden bir oluşum olacak. Her türlü sorunuz, özellikle önerileriniz ve eleştirileriniz veya yayınlanmasını istediğiniz yazılarınızı www.bilimkurgu.itu.edu.tr adresine gönderebilirsiniz. Bir sonraki sayıda görüşmek üzere...

Burak Katipoğlu

Haberler.....3
Weird Tales 5
Embriyogenesis.....6
Zaman Tüneli.....7
Anafor.....8
Yenilmez.....10
X-Com 11
Yargıç Dredd.....12
İTÜ'de İç Savaş.....13
Uzayda Kaybolanlar.....15

HABERLER

Evet şimdi haber merkezimize bağlanıp gündemdeki son gelişmeleri alıyoruz. Evet Sertaç, söz sende...

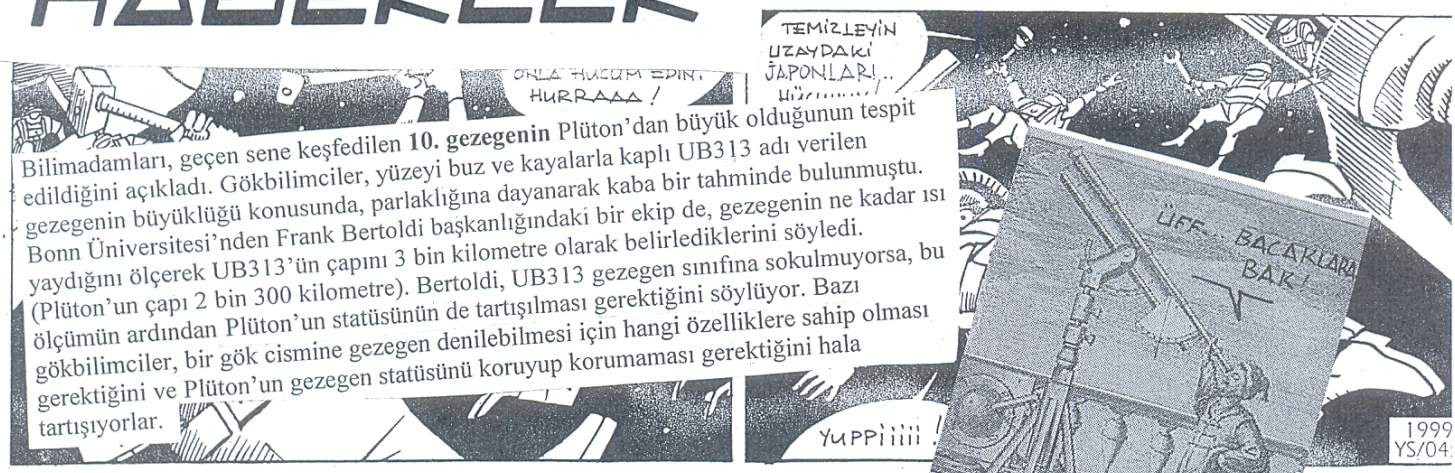

Bilimadamları, geçen sene keşfedilen **10. gezegenin** Plüton'dan büyük olduğunun tespit edildiğini açıkladı. Gökbilimciler, yüzeyi buz ve kayalarla kaplı UB313 adı verilen gezegenin büyüklüğü konusunda, parlaklığına dayanarak kaba bir tahminde bulunmuştu. Bonn Üniversitesi'nden Frank Bertoldi başkanlığındaki bir ekip de, gezegenin ne kadar ısı yaydığını ölçerek UB313'ün çapını 3 bin kilometre olarak belirlediklerini söyledi. (Plüton'un çapı 2 bin 300 kilometre). Bertoldi, UB313 gezegen sınıfına sokulmuyorsa, bu ölçümün ardından Plüton'un statüsünün de tartışılması gerektiğini söylüyor. Bazı gökbilimciler, bir gök cismine gezegen denilebilmesi için hangi özelliklere sahip olması gerektiğini ve Plüton'un gezegen statüsünü koruyup korumaması gerektiğini hala tartışıyorlar.

Bu arada Plüton demişken, **Plüton'a ait iki yeni uydu** keşfedildiğini de belirtelim. Uydulara şimdilik S/2005 P1 ve S/2005 P2 adları verilmiş. Çapları 50 ile 150 km civarında olan yeni uydular, Plüton'un 1978'de keşfedilen uydusu Charon'dan kabaca 10 kat daha küçük. İlginç olan, uyduların yörüngelerinin Charon ile aynı düzlem üzerinde olması, yani bu uyduların Charon'la aynı zamanlarda (4 milyar yıl kadar önce) iki büyük cismin çarpışmasıyla oluşmuş olabileceğine işaret ediyor. Uyduların bu zamana dek yerden gözlenememelerinin nedeni de parlaklıklarının Plüton'unkilerden yaklaşık 4000 kat daha az olmasıymış (Uydular Hubble uzay teleskobuyla gözlendi).

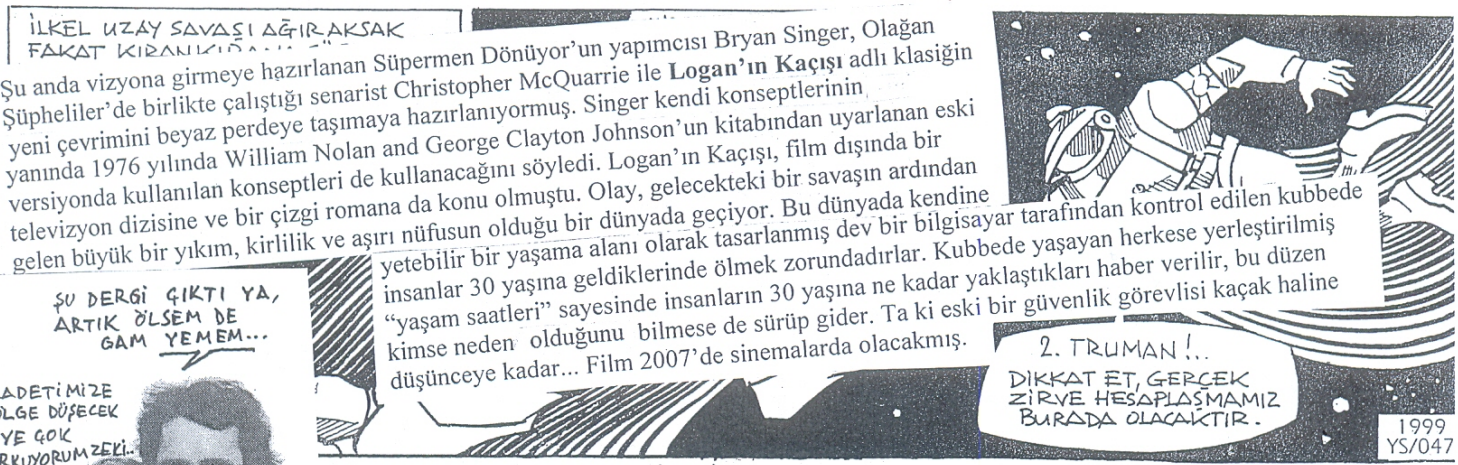

Şu anda vizyona girmeye hazırlanan Süpermen Dönüyor'un yapımcısı Bryan Singer, Olağan Şüpheliler'de birlikte çalıştığı senarist Christopher McQuarrie ile **Logan'ın Kaçışı** adlı klasiğin yeni çevrimini beyaz perdeye taşımaya hazırlanıyormuş. Singer kendi konseptlerinin yanında 1976 yılında William Nolan and George Clayton Johnson'un kitabından uyarlanan eski versiyonda kullanılan konseptleri de kullanacağını söyledi. Logan'ın Kaçışı, film dışında bir televizyon dizisine ve bir çizgi romana da konu olmuştu. Olay, gelecekteki bir savaşın ardından gelen büyük bir yıkım, kirlilik ve aşırı nüfusun olduğu bir dünyada geçiyor. Bu dünyada kendine yetebilir bir yaşama alanı olarak tasarlanmış dev bir bilgisayar tarafından kontrol edilen kubbede insanlar 30 yaşına geldiklerinde ölmek zorundadırlar. Kubbede yaşayan herkese yerleştirilmiş "yaşam saatleri" sayesinde insanların 30 yaşına ne kadar yaklaştıkları haber verilir, bu düzen kimse neden olduğunu bilmese de sürüp gider. Ta ki eski bir güvenlik görevlisi kaçak haline düşünceye kadar... Film 2007'de sinemalarda olacakmış.

← LOGAN'IN KAÇIŞI (1976)

Tekrar uzay haberlerine dönüyoruz... **Uluslararası Uzay İstasyonu**'nda kullanılmayan bir uzay elbisesi geçen günlerde astronotlar tarafından içine 6 dilde "merhaba" diyen bir sinyal verici koyulduktan sonra el yapımı bir uydu olarak uzaya fırlatılmıştı. Umulan, uzay giysisinin atmosfere girip yanmadan önce birkaç gün boyunca Dünya etrafındaki bir yörüngede kalmasıydı. Ama olmadı. Uzay adamı uzaya bırakıldıktan 5 saat sonra yaratıcılarına küstü ve kayıplara karışmış. İlginç...

Dünya Sağlık Örgütü'nün yaptığı aşırı bilimsel bir araştırmaya göre son doğal sarışın 2202 yılında Finlandiya'da dünyaya gelecekmiş. İTÜ'lü erkeklere duyurulur...

Dergi siyah beyaz olduğu için ne yazık ki bu hatunu sarışın göremiyorsunuz.

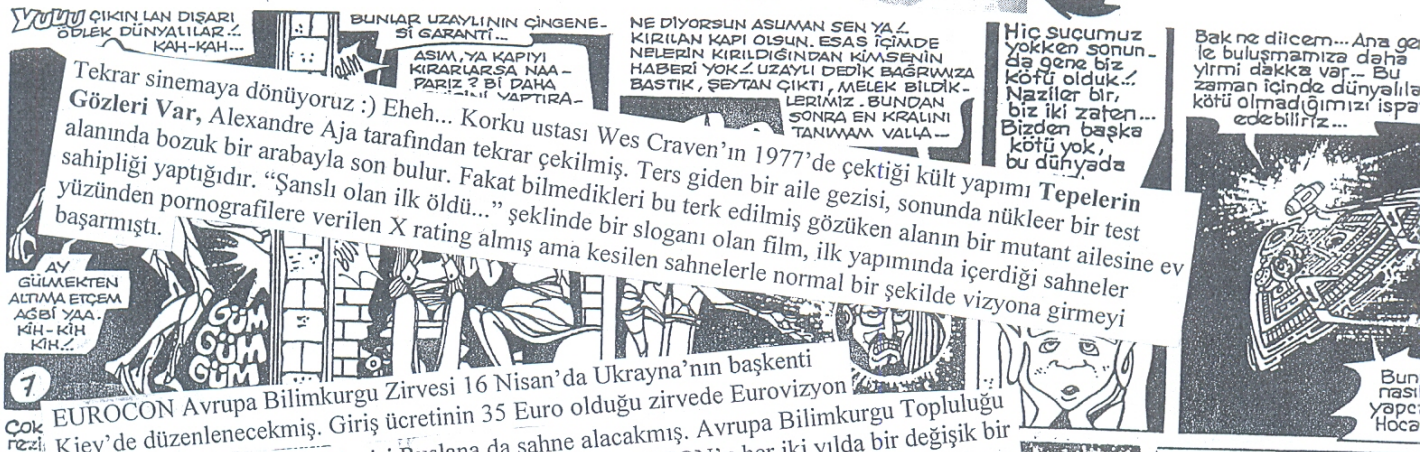

Tekrar sinemaya dönüyoruz :) Eheh... Korku ustası Wes Craven'ın 1977'de çektiği kült yapımı **Tepelerin Gözleri Var,** Alexandre Aja tarafından tekrar çekilmiş. Ters giden bir aile gezisi, sonunda nükleer bir test alanında bozuk bir arabayla son bulur. Fakat bilmedikleri bu terk edilmiş gözüken alanın bir mutant ailesine ev sahipliği yaptığıdır. "Şanslı olan ilk öldü..." şeklinde bir sloganı olan film, ilk yapımında içerdiği sahneler yüzünden pornografilere verilen X rating almış ama kesilen sahnelerle normal bir şekilde vizyona girmeyi başarmıştı.

EUROCON Avrupa Bilimkurgu Zirvesi 16 Nisan'da Ukrayna'nın başkenti Kiev'de düzenlenecekmiş. Giriş ücretinin 35 Euro olduğu zirvede Eurovizyon İstanbul birincisi Ruslana da sahne alacakmış. Avrupa Bilimkurgu Topluluğu (European Science Fiction Society) EUROCON'u her iki yılda bir değişik bir Avrupa ülkesinde düzenliyor. Avrupa Bilimkurgu Topluluğu 1972'de Trieste İtalya'daki bir zirve sonunda kurulmuş olup, kendilerini bilimkurguya adamış profesyoneller ve bilimkurgu taraftarlarında oluşmakta. Avrupa Bilimkurgu Topluluğu aynı zamanda Avrupa Bilimkurgu ödüllerinin de (European SF) dağıtıcısı konumunda. Daha fazla bilgi ve Eurocon'larda yapılanlar için *http://www.esfs.info/esfs-statutes.html#anchor118744* adresine zıplayın.

Solucan hastaları buraya! (Birden kendimden iğrendim nedense.) Brian ve Kevin tarafından, Frank Herbert'in orjinal Dune 7 eskizlerinden esinlenerek yazılan **Dune Avcıları ve Dune Kumsolucanları**'na ait açılış yazıları internete düştü. Yazılara *www.dunenovels.com/dune7blog/page39.html* adresinden ulaşabilirsiniz.

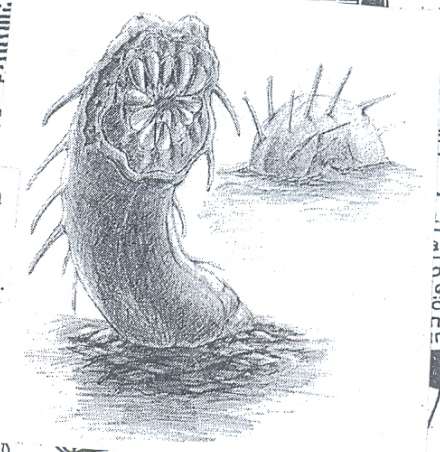

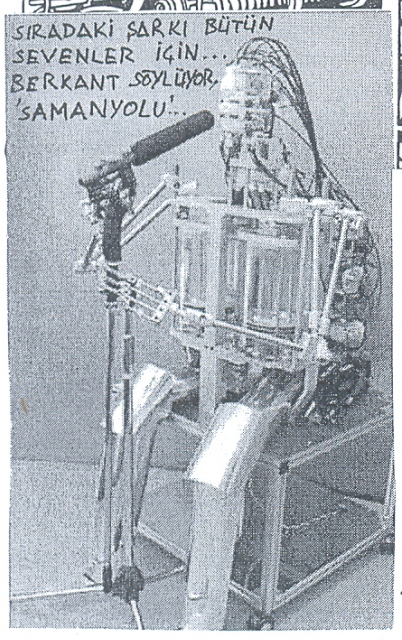

Robotlarla aranız nasıl? Benimki çok iyi. (Espri kişiseldir, gülmek zorunda değilsiniz) Neyse, Japonya'daki mühendis arkadaşlarımız uzun çalışmaların ardından **konuşan bir robot** geliştirmişler. Ama bu robot (WT-5) öyle bildiğiniz gibi dijitize seslerle değil, harbi harbi konuşuyor. İnsan akciğerlerinin yerini alan bir çift plastik diyafram ile, hava yukarı doğru hareket ettirilerek yapay ses tellerinden ve yapay dilden geçerek yapay ağızdan dışarı çıkıyor ve böylece robot, bir insan gibi konuşmaya çalışıyor. Şimdilik a/e/i/o/u ve da/de/di/do/du gibi ilkel sesler çıkarmaya çalışan bu aletin amacı, insanlar konuşurken kafalarının içinde geçen düşüncelerin anlaşılması. Eğer ilginizi çektiyse *www.takanishi.mech.waseda.ac.jp/research/voice/* adresinden daha ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz. Sitede ayrıca WT-5'in videoları da bulunmakta.

WEIRD TALES

1923'te J.C. Henneberger adlı bir gazetecinin, yazarların "en derinde ve altta kalmış duygularını açığa çıkarmak" amacıyla çıktığı yolda birşey karanlıktan sürünerek çıktı ve ucuz kağıttaki yerini aldı: Weird Tales (Garip Öyküler) dergisi. Bu sayfalarda, birçok karanlık atmosferi güzel bir güne tercih eden, rüyaları değiştirip hayal etmeyi seven bazı sorunlu karakterlere sahip yazarlar bir yer edindi.

Editörlüğünü ilk başta tanınan Şikagolu editör Edwin Baird gerçekleştirdi. Bu dönem sırasında belki de dergi en büyük keşiflerinden birini yaptı. Gençliğinden beri sağlık sorunlarıyla uğraşan ve iki teyzesiyle dışarıya kapalı bir hayat yaşarken büyükbabasından kalan kütüphanede eski kitapların arasında kozmik korku edebiyatının en dehşetli örneklerini yazan biri: H.P. Lovecraft. Lovecraft'ın eserleri Baird tarafından beğenilmese de Hennenberg neredeyse Lovecraft'ın gönderdiği tüm eserleri satın aldı ve yayımladı. Bu sıralarda Lovecraft bir korku klasiği sayılan Cthullhu Mitos'unu geliştirdi ve yasaklanmış kitap Necronomicon ve korku edebiyatına kazandırdı.

Baird'in editörlüğü 14. sayıda son buldu. Bazı malzemeler çok kaliteli olsa da bazıları çok kalitesizdi. Derginin kalitesinde bir dengesizlik vardı. Baird'in yerine o ana kadar derginin yazı işleri sorumlusu olan Farnsworth Wright getirildi ve Weird Tales'in altın çağı başlamış oldu. Wright'ın editörlüğü altında dergi edebiyat açısından belirli bir kaliteye ulaşırken, aynı zamanda korku ve hayal edebiyatının en iyi ürünlerini vermekteydi. Wright çok iyi bir editör olmasına karşın bazı çok basit şeyler yüzünden bile bazı hikayeleri daha sonra tekrar yollanmak üzere geri çevirdiği biliniyor. Bu durumdan Lovecraft da nasibini almış, fakat ne gariptir ki yazarın 1937'deki ölümünden sonra okuyucuların isteği üzerine kalan tüm eserleri dergi tarafından satın alınmıştır. Dergide bu dönemde yazıları çıkan önemli yazarlar; Lovecraft, Clark Ashton Smith, Robert Howard, Robert Bloch, Manly Wade Wellman, Donald Wandrei ve bu dergide ilk basımı yapılan "Nitocris'in İntikamı" adlı plutzer ödüllü oyunun yazarı Tennessee Williams.

Wright sağlık nedeniyle 1940'ta yerini McIlwraith'a bıraktı ve birkaç ay sonra da vefat etti. Ne yazık ki dergi edebiyat kalitesinde yakaladığı üstün başarıyı finansal açıdan yakalayamamıştı ve McIlwraith finansal problemlerle boğuşmak zorunda kaldı. McIlwraith, Wright'ın görüşüne sahip olmasa bile kaliteli bir editördü. Fakat 1949'a gelindiğinde derginin ağır topları ya vefat etmiş ya da daha iyi para veren dergilere geçmişti. Bu da onu ikinci nesil yazarlara ve eski malzemelerin yeni basımlarına yer vermeye itti. Bu durum dergi kalitesini edebi açıdan düşürmüş olsa da, bu dönem içerisinde aynı zamanda çok önemli yazarlara da yer verildi; Ray Bradbury, Fritz Leiber, Richard Matheson, Theodore Sturgeon ve Joseph Payne Brennan gibi daha henüz tanınmamış genç ve iyi yazarların yapıtları ilk Weird Tales'de yayınlandı. Fakat bu süreç sonunda McIlwraith dergiyi kurtaramadı ve 279'uncu ve son sayı 1954'te yayınlandı.

Dergi genel olarak korku, fantezi ve bilimkurgu edebiyatının harmanlandığı bir yerdi. Bu üç kategori de bu dergide iç içe geçmiş karışmış ve sonuçta ortaya edebi kalitesi yüksek birçok eser çıkmıştı. 1920'lerden başlayarak hedef "yaratıcılık"tı ne kadar garip olursa olsun.. Ve bu vizyonla bu üç edebiyat türünde çığır açacak ve günümüzde birçok fikrin temelini atacak hikayeler bu dergide kendine vücut buldu. Bunlardan bir tanesi de Robert E Howard tarafından ve ilk defa Weird Tales sayfalarını süsleyen ve fantezi edebiyatını çok etkilemiş Barbar Konan serisi. Dergi zamanın kalıpsal yapılarında okuyucuları için bir kaçış noktası oluşturmuş; bu sırada aynı kalıpsal yapılardan değişik ve garip diyebileceğimiz yazarları korumuş; sığınacakları ve daha nicelerinin yollarında devam edebileceği bir liman olmayı başarmıştı.

Weird Tales hep bir gelişim yeri ve bir anlamda bir yazarlar okulu olmuştu. Lovecraft, Howard ve Quinn ile çok sağlam bir edebi yapıya kavuşan dergide, Clark Ashton Smith, C.L. Moore, David H. Keller, Jack Williamson, Paul Ernst ve diğerleri bu yaratılan düzeni kendilerine göre geliştirme ve değiştirme fırsatına erişmiş, bazı bilimkurgu hikayelerine korku unsurunu katarken, yeni gelişmekte olan fantezi edebiyatının da ufuklarını genişletmişlerdir.

Burak Katipoğlu

EMBRİYOGENESİS

BURAK, BU KADAR BÜYÜTÜLECEK BİR OLAY DEĞİL. BAK YAPMA LÜTFEN.

HÜELAANN!! DENİZİ YEDİM ULAN SENİ...

AHA! BURAK GILDIRDI SONUNDA!

BANA NASIL MAYMUN RESMİ KOYARSIN LEAANN?!!

EDİTÖRÜM ULAN BEN. ÖNEMLİ BİR KİŞİYİM!

Embriyogenesis, insanlığın organik ve inorganik olarak ikiye ayrıldığı bir dönemde geçiyo. İlk bölümde inorganik bir "canlı"nın kafeste iki adet organik insan beslediğini görüyoruz.. Yaşam koşulları, davranışları, yeme içme alışkanlıkları inorganik canlılardan çok farklı olan bu insanlar özel denetim altında tutuluyorlar. Yalnızlık gibi halen çözümlenememiş duygu fazlaları nedeni ile ölen bu organik canlılar, inorganik insanların evlat edinme duygularını bir nebze gidermeye çalışıyorlar... Bir inorganik tarafından gözlemlenen organik insan davranışlarına göz atma fırsatı buluyoruz.

Bu gözlemler inorganik insanda düşünme, karar verebilme ve özgür hareket edebilme duygularını değiştirir ve bu değişiklik yasalara karşı gelmek demektir.. Hiçbir inorganik canlının düşünme, daha önceden genlerine yazılmış davranışlardan farklı tepki verme hakkı yoktur. Belli zaman aralıklarında enerji alır, ona verilen hayatı yaşar ve geridönüşüm olmak için hayatına son verir.. İnorganik canlılar hastalıklardan, zayıflıklardan ve "insani" duygulardan arındırılmıştır... Genleri yıllar önce yaşamış gen mühendisi lotus tarafından tasarlanmış ve yeni bir dünya yaratılmıştır.

Lotus'un zamanına döneriz. Dünya lotusun tasarladığı genler tarafından üretilmiş insanlarla doludur. Ama bir sorun vardır ve beyaz ırkın ömür süresi yavaş yavaş aşağılara çekilmiştir. Zamansız ölümler baş göstermiş ve bu toplumda huzursuzluğa yol açmıştır. Yapılacak tek şey pür insan ırkının soyunu, elmas ırkı devam ettirmektir ki, şu an Dünya'da yaşayan tek saf ırk lotustur. Lotus üstünden geleceğe dair planlar mevcuttur.

Yazarı: Özlem Ada
Sarmal Yayınevi, 1997

Olay akışı bu şekilde ve tersten kurgulanmış bir bilimkurgu romanı olan Embriyogenesis, insanlık ve canlılık kavramının duygular ve hisler ile birlikte var olabileceğini, zayıflık olarak görülen insana özgü davranışların yaşam çeşitliliği sağladığı gibi düşüncelerin üzerinden ilerleyen güzel bir roman...

Gazali

Zaman Tüneli

Selamlar;

Zaman Tüneli köşesine ilk kez hoşgeldiniz. Bu köşede bilimkurgunun ataları sayılabilecek yazarların hayat öykülerini, ve –köşe yazarının o sıralardaki okuma ve yazma şevkine bağlı olarak- eserlerinden ufak alıntılar ile bunlar üzerine yorumlar bulabileceksiniz. Bu ilk sayının konuğu 1818 yılında yayınlanan "Frankenstein or the Modern Prometheus" eserinin yazarı Mary Wollestonecraft Shelley.

Mary Wollestonecraft Godwin adıyla 30 Ağustos 1797'de, Londra'da dünyaya gelmiştir. İlk şiirini, 1807'de, on yaşındayken yayınlamıştır. Daha sonra 1813 yılında, on altı yaşında şair Percy Shelley ile Fransa ve İsviçre'ye seyahat etmek üzere evden kaçmış, 1816 yılında Percy Shelley'nin ilk eşinin intiharından sonra, kendisiyle evlenmiştir. 1815 yılında ilk çocuğu prematüre olarak doğmuş ve yaşamına devam edememiştir. İkinci çocuğu 1816 yılında dünyaya gelmiş ve 1819'da sıtma yüzünden yaşamını yitirmiştir. 1817'de doğan çocuğu ise 1820 yılında dizanteriden hayatını kaybetmiştir. Yalnızca 1819'da doğan oğlu Percy Florence hayatına devam edebilmiş ve 1889 yılına dek yaşamını sürdürmüştür. 1822 yılında beşinci hamileliği, neredeyse hayatına mal olacak bir şekilde, düşükle sonuçlanmıştır. Bu yaşam öyküsünden yola çıkan birtakım eleştirmenler Mary Shelley'nin hamilelik, doğum, yaşam ve ölüm hakkındaki bu trajik tecrübelerinin ve normal bir çocuğa sahip olamama korkusunun, Frankenstein'ın üretilmesine önayak olan nedenler olduklarını iddia etmişlerdir.

Konumuz Frankenstein olduğuna göre 1816 yılına bir yolculuk yapmamız gerekir, çünkü 1818 yılına yayınlanan bu ölümsüz eserin kökleri 1816 Haziranına dayanmaktadır: Percy Shelley ile Byron bu yıllarda yakın dost olmuşlardı. Byron, birlikte okudukları bir korku kitabından etkilenerek hepsinin birer korku hikâyesi yazmalarını ve daha sonra bunları paylaşmalarını önermiştir. Bir süre bu konuda bir üretimde bulunamayan Mary Shelley, Byron ile Percy Shelley arasındaki, galvanizm ve Erasmus Darwin'in bir elma kurdu parçasını hareket ettirmesi üzerine yaptıkları tartışmadan etkilenerek aynı gece, daha sonra Frankenstein'a dönüşecek, korkulu bir rüya görmüştür - "İğrenç bir cesede hayat kıvılcımı vererek, evrenin yaratıcısının muazzam sistemini taklit etmeye çalışan, karanlık sanatların öğrencisi."

Percy Shelley'nin teşviki ile romanını 1817'de bitirdi ve 1818'de yayınladı. "Frankenstein ya da Modern Prometheus", otuz yıl boyunca İngiltere'de en çok okunan kitaplardan oldu.

1822'de, Percy Shelley'nin Spezia körfezinde (İtalya) boğularak yaşamını yitirmesi üzerine 1823 yılında İngiltere'ye dönmüş, ve kendini sağ kalan tek oğluna adamıştır.

Mary Shelley, 1 Şubat 1851'de Londra'da uykusunda hayata gözlerini yummuştur.

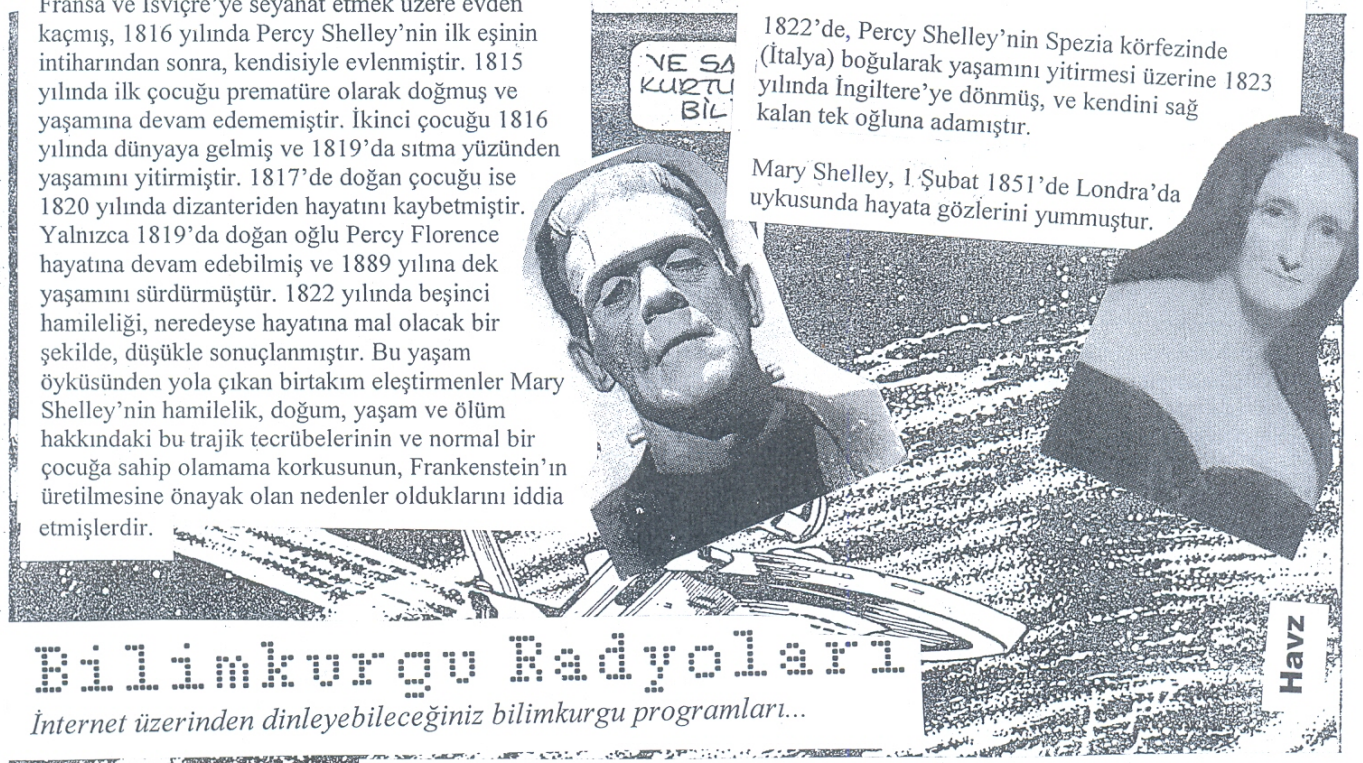

Bilimkurgu Radyoları

İnternet üzerinden dinleyebileceğiniz bilimkurgu programları...

"*Mike Hodel's Hour 25*", haftada bir kez hazırlanan bir saatlik bir bilimkurgu ve bilim programıdır. Programda haberlere, hikayelere, ropörtajlara, ve radyo dramatizasyonlarına yer verilmektedir. Programa http://www.hour25online.com/ adresidnen ulaşılabilir.

"*Destinies: The Voice of Science Fiction*", her Cuma 23.30 [GMT -06:00] 'da WUSB'da yayınlanan bir radyo dramatizasyonu, *soundtrack*, sesli hikaye programıdır. www.wusb.org adresinden ulaşılabilir.

"*Sci-Fi Overdrive*", haftada bir kez yayınlanan iki saatlik bir radyo programıdır. Programın içeriğinde uzay bilimleri, bilimkurgu, oyunlar, *anime* ve çizgiromanlar mevcut. Programa http://hometown.aol.com/scifiradioguy/ adresinden ulaşılabilir.

"*Shockwave Radio Theater*", 1979'dan beri devam eden haftalık bir bilimkurgu, radyo dramatizasyonu programı. Programa http://www.visi.com/~romm/ adresinden ulaşılabilir.

"*Cosmic Land Scapes Radio*" , *Cosmic Landscapes Radio*, *Comic Book Radio*, *Science and Politics Radio*, *Cosmic Landscapes Redux* bölümlerinden oluşan bir " on-line bilimkurgu radyosu". http://www.cosmiclandscapes.com/ adresinden ulaşılabilir.

ANAFOR

Mr. Spock'ın, Kaptan Kirk'e "Bizi üç anafor hızına çıkar" demesinin üzerinde X yıl geçti. Fakat bazı insanlar bunu bir televizyon dizisinin gerçekliğinden çıkarıp 21. yüzyılın gerçeği yapmaya çalışıyor. NASA'nın bu konuda çalışan bölümü Çığır Açıcı İtki Sistemleri Projesi (Breakthrough Propulsion Physics (BPP) Project) adını verdikleri bir proje üstünde bile çalışıyor.

Neden "Çığır Açıcı İtki Sistemleri"ne ihtiyacımız var? Şöyle söyleyelim, eğer normal bir roket ile uzay mekiği boyutundaki bir uzay gemisiyle en yakın galaksi olan Alfa Centauri'ye gitmeye kalkışırsak yaklaşık 900 yıl boyunca gitmeye ve evrende bulunmayan miktarda bir kütleye ihtiyaç duyarız. Şu anki yöntemler uzay ölçeklerinde enerji ve zaman olarak çok yetersiz kalmakta. Şu anda bilinen teoriler üzerine düşünülen teknolojiler arasında şunlar var;

Bussard'ın Yıldızlarası Sıkıştırılmış Jet Konsepti

1960'larda ortaya çıkan bu konsepte göre, eğer yeterince geniş ağızlıklı bir roket dizayn edilebilirse bu ağızlık uzayda dolaşan başıboş protonları toplayabilecek. Bu protonlar nükleer reaksiyonlarda kullanılıp roketin arka bölümünden tekrar uzaya atılarak itki sağlanmış olacaktı. Bu konseptin faydası klasik roketlerin yanında taşıdıkları yakıttan uzay gemisini kurtarmaktır.

Robert Forward'ın Lazer Yönetimli Yıldızlarası Yolculuk Konsepti

Bu konseptte ise fotonların bir cisim üzerinde yarattığı basınçtan yararlanıldı. Çok büyük alanlarda fotonların bu etkisi ortaya çıkmakta. Forward düzeneği 10 milyon gigawatt'lık enerjiye sahip lazeri bin kilometrelik bir lensten geçirip bin kilometre alana sahip bir uzay sancağına yansıtmaya dayanıyor. Bu rakamlara bakacak olursak bin tonluk bir gemiyi 10 yıl içerisinde en yakın yıldıza taşıyacak kadar bir itki ortaya çıkmakta.

Asıl sorun da zaten zaman değil enerji, çünkü 10 milyon gigawattlık enerji dünya enerji üretiminin yaklaşık on bin katı ediyor. Daha sonra bu enerji gereksinimi 10 gigawatt enerjiye sahip bir mikrodalga lazere dönüştürülse de yine yapılması hâlâ zor gözüküyor. Bir diğer olasılık da bu lazerin direk itki sistemlerini beslemesi, ki bu durumda yine uzay gemisinin yakıtı yanında taşımasına gerek kalmayacaktır.

Bunun yanında yakın zamanda bazı bilinmeyenlerin anlaşılmasıyla ortaya çıkacak olasılıklar üzerine geliştirilen bazı fikirler de var.

Kurt Deliği Aktarımı: Görecelilik yasası maddelerin ışık hızından daha hızlı gitmesine izin vermiyor olsa da, uzay-zamanın çarpıtılabildiği ve değiştirilebildiği bilinmekte. Teorik olarak bu tür değişimler olanak dışı olmasa da bu değişimleri gerçekleştirebilmek için harcanması gereken enerji ve madde çok fazla. Mesela bir topun belirli bir hızdan fazla bir kağıt üzerinde gidemediğini varsayalım. Fakat kağıttaki değişimler topun hızını etkilemese de, kağıt üzerinde iki ayrı noktaya varış zamanlarını değiştirebilir. Sonuç olarak kurt delikleri zaman-uzayın eğilmesiyle iki nokta arasında bir kısa yol oluşturmak için kullanılabilir.

Alcubierre'in Anafor'u

Bir başka çözüm de uzay-zamanın özelliği ile ilgili. Maddelerin ışık hızından hızlı hareket edemeyecekleri kesin olsa da, içinde hareket ettikleri uzay-zamanın da kendi hızı olabileceği düşünülmekte. Bu havaalanında kullanılan yürüyen bantlara benzetilmekte. Bant üzerinde sizin koşabileceğiniz belli bir hızda olsa, bant hızlandığında siz süratinizi değiştirmeseniz bile hızlanmış olursunuz. Bu teoriye göre uzay mekiğinin arkasındaki uzay-zamanı genişletilerek ve ön tarafındaki uzay-zamanı büzerek bu etkiye ulaşılmakta. Bu uzay-zamanın genişlemesi aynı zamanda Big-Bang'in ilk zamanlarında uzay-zamanın daha hızlı genişlediğine dair çalışmalarla örtüşmekte. O zaman Big-Bang için geçerli olan bu etki neden bir uzay mekiği için geçerli olmasın?

Bu etkiye ulaşabilmek için geminizin etrafında çok büyük miktarda negatif enerji kabuğu oluşturmanız gerekli. Bu noktada sorunlar ortaya çıkmakta. Fizikçiler hala negatif enerjinin olup olmadığı konusunda kararsızlar. Bu enerji olsa bile bu anaforu istediğiniz zaman kapatıp açabilmeniz için bu enerjiyi de kontrol etmeniz lazım. Bir belirsiz konu da geminin etrafında yaratılacak bu güç alanının gemiyle birlikte anaforun içinde hareket edip etmeyeceği...

Negatif Kütle İtkisi: Bilimadamları devamlı bir itkinin negatif ve pozitif kütleleri yanyana koyarak sağlanacağını teorik olarak kanıtlamış durumdalar. Bu durum şu anda momentumun ve enerjinin korunumu yasalarıyla çelişmemekte, fakat yapılan önemli bir kabul ise negatif kütlenin negatif bir atalete sahip olması. Bu durumda bu iki kütlenin birbiriyle etkileşimleri sonucu ikiside aynı yöne doğru hızlanmakta. Tabii, bu durumda negatif kütleleri üretmenin de bir yolu bulunmak zorunda.

Millis'in hipotetik uzay araçları

Bu tip uzay araçları tamamen hipoteze dayanan itki sistemleridir. Hiçbir atılması gereken kütleye veya harcanması gereken yakıta ihtiyaç duymazken, itki güçlerini tamamen maddelerin kendi iç özellikleri ve uzay-zamanın özelliklerini kullanarak sağlıyorlar. Bu tip yakıtsız ve başka birşeye ihtiyaç duymayan uzay araçlarının üretimi tamamen bu kuvvetlerin asimetrik dağılımına dayanıyor. Tabii ki bunu yaparken de korunum kanunlarını ihlal etmemesi gerekiyor. Bu tip itki sistemlerinden bazıları şunlar:

Hipotetik Farklar Yelkeni: Bu yelken tarzı aracın kavramsal dayanağı uzayda arka planda bir nötür radyasyon ortamını,n varlığı. Bu yelken bu radyasyon enerjisini bir taraftan yansıtırken, bir taraftan emerek yelkenin iki yanında bir radyasyon farkı oluşturmayı planlıyor.

Hipotetik Diod Yelkeni: Bu yelken de aynı şekilde bir aynasal yapıdan oluşuyor. Bir tarafından gelen radyasyonu yansıtırken aynanın öbür tarafından geçen radyasyona izin vererek bir fark yaratıyor.

Hipotetik Diametrik Sistem: Bu sistem negatif kütle itimine benzer olarak iki tane birbirine ters alan ile aynı anda etkileşime girerek nötr uzay-zaman arka planında bir güç odağı oluşturmaya dayanıyor. Bu asimetrik dağılım sayesinde bir itkiye neden oluyor.

Hipotetik Perdeleme Sistemi: Bu sistem diametrik sistem gibi uzay zamanın nötr arka planında bir güç odağı yaratmaya dayansa da diametrik sistemin aksine bunu yapmak için karşılıklı zıt alanlara ihtiyaç duymayan bir yöntem kullanmaya dayanıyor. Fakat bunun yapılıp yapılamayacağı hâlâ bir tartışma konusu.

Hipotetik Tesirel Sistem: Bu sistem uzayın çekimsel sabiti gibi sabitlerini değiştirmeye dayanıyor: Eğer bu değişim oluşursa, yerel bir itkisel meyil oluşturulabilecek. Bu şekilde Newton katsayısıyla oynayarak perdeleme sistemine yakın bir etki elde edilmiş olacak

Hipotetik Ayıklama Yöntemi: Bu yöntem de bir alanın ve onun etki kaynağının birbirinden ayrılabileceği varsayımına dayanıyor. Bu şekilde bu alan ve kaynakları yerleştirerek uzayda tekrar bir fark yaratılabilir ve itki sistemi olarak kullanılabilir. Ne yazık ki şu andaki bulgular bu tür özelliklerin birbirlerinden ayrılamayacağını söylüyor, fakat gelecekteki gelişmeler ne getirir bilinmez.

Hipotezler dışında bilim dünyasında yeni açıklanmaya başlanan veya yeni yeni ortaya çıkan bazı durumlar da bilimadamlarını umutlandırmakta. Bilimadamlarına göre aradığımız cevap bu fenomenlerin cevabında yatıyor olabilir. Bunlardan en iştah kabartanlar şunlar:

Genel Görelelik Ve Manyetik Alanlar

Kütle çekiminin bir şekilde manyetik alanlarla etkileşim içinde olduğu bilimadamlarınca biliniyordu. Bu etki genel olarak kütlenin uzay-zamanı bükmesi ve elektromanyetizmayı etkilemesi şeklinde oluyor. Kütle çekiminin ışığı büktüğü ve zamanı yavaşlattığı deneylerle kanıtlanmış durumda. Şu anda geldiğimiz noktada çekim kuvvetinin elektromanyetik alanlar ve uzay zaman etkisi üzerindeki etkileri bilinmekte, fakat bu eşleşimin tam ters yönü daha bilinmemekte. İleride bilim adamları elektromanyetik alanları kullanarak yolu tersine yürümeyi yani çekim kuvveti, atalet kuvvetleri veya uzay zamanı etkilemeyi umuyorlar.

Mutlak Birleşme Teorileri

Bilimadamları bu türden etkileri araştırmak için genel olarak enerji yüklü parçacıkları çarpıştırma yoluna gidiyorlar. Bu parçacıkların çarpıştırılmasıyla şu anda "zayıf atomaltı kuvvetler" ve elektromanyetik alanlar arasında bir bağlantı olduğu ortaya çıktı.

Bilimadamları eğer bu tür deneylere devam ederlerse kütlesel çekimi daha iyi anlayabilecek hale gelebileceklerini düşünüyorlar. Ne yazık ki bu tip deneyler ulaşılması güç enerji seviyeleri gerektiriyor.

Kuantum Fiziğindeki Vakum Titreşimleri

Sıfır Nokta Enerjisi (SNE) ya da vakum titreşim enerjisi, bir cismin tüm enerjisini aldıktan sonra vakumdaki gelişigüzel oluşan manyetik osilasyonlarına verilen addır. Bir yerden ısı, ışık ve tüm diğer formda enerjiyi alsanız dahi orada hala bir miktar enerji kaldığı gözlenmekte. Bunu açıklamanın bir yolu kuantum fiziğindeki belirsizlik ilkesi ki bu durumda "0" enerjiye ulaşmak imkansız olarak düşünülüyor.

Aynı şey uzaydaki ışık dalgaları için de geçerli. Bu ışık içerisinde her türlü renk spektrumuna düşen bu dalgaların içinde, bir de sıfırdan-farklı o dalga boyunda biraz daha ışık var. Bu değişik frekanstaki enerjiler toplandığında uzay gerçekten devasa denebilecek 10^{36}'dan 10^{70} $Joule/m^3$'e kadar değişen enerjiler barındırıyor. En basit mantıkla bir fincana sığabilecek bu enerji dünyadaki tüm okyanusları buharlaştırmaya yetecek boyutta. Böyle bir enerjinin var olduğu neredeyse kanıtlanmış durumda tabii bu enerjiyi kullanmak ayrı bir sorun olacak. Yapılabildiği takdirde uzayda fikirlerimiz için enerji kısıtlamamız ortadan kalkacak gibi gözüküyor.

Casimir Etkisi

Vakumda enerji olduğuna dair en büyük kanıtlardan birisi Casimir Etkisi olarak kabul ediliyor. Vakumda iki metal plaka yanyana getirildiğinde birbirlerini ittikleri gözlemleniyor. Bunun nedeni plakaların, plakalar arasına giremeyecek kadar büyük olan ışık dalgalarını yansıtması. Böylece plakaların dış yüzeyinde iç yüzeyden daha fazla sayıda yansıyan ışık dalgası oluyor ve ışık basıncı arasındaki fark yüzünden plakalar hareket ediyor. Bu etki deneysel olarak kanıtlanmış durumda.

Bu etkinin kullanılabilir olup olamayacağı bilimadamlarını düşündürüyor. Bu bilinen en düşük enerji seviyesi olduğu için bu olaydan enerji üretebilmek için daha düşük bir enerji seviyesinde olmak gerekiyor. Bazı fikirler de levhaların iç tarafındaki bu düşük enerji bölgesini enerji oluşturmada kullanmaya yönelik. Bu etki ile ilgili fikirler şimdilik teorik olarak var.

Genel olarak uzayda çığır açıcı bir itki sistemi için başka alanlardaki gelişmelerin olması gerektiği görülebilir. Özellikle manyetik alanlar, uzay-zaman ve kütlesel çekimin özellikleri ve aralarındaki ilişki anlaşıldıkça ilerleme kaydedilebilir. Fakat bu sırada uzay ortamının ve kuantum fiziğinin şaşırtıcı özellikleri için de gözümüzü açık tutmakta fayda var gibi gözüküyor.

YENİLMEZ

İŞTE OLDU...

Romandaki olayların geçtiği tarih kesin değildir, fakat insanoğlu yıldızlar arası yolculuklar yapabilecek kapasitededir. Lir takımyıldızındaki Reigis 3 gezegenine iniş yaptıktan sonra bir daha haber alınamayan "Kondor" adlı uzay gemisinin başına neler geldiğini öğrenmek için başka bir gemi daha gönderilir. Yeni geminin adı Yenilmez'dir. Mürettebatın içinde belirli dallarda uzmanlaşmış olan çok sayıda bilim adamı bulunmaktadır. Yenilmez, gezegene iniş yaptığında, Kaptan Hoparch güvenlik prosedürünü en üst seviyede tutar; bilimsel çalışmalar dışında mürettebatın gezegen yüzeyine çıkmasını yasaklar. Romandaki en belirgin bilimsel gelişme belirli bir koruma alanı sağlayan dirac emülatorleridir. (Paul Dirac, pozitif elektronların varlığını kanıtlayan kuantum fizikçisidir. Romandaki güç alanlarının bu prensibe göre çalıştığı varsayılır.) Mürettebat belirli gruplar halinde gezegende keşifler yapmaya başlarlar. Gezegen şartları Dünya'nınkiyle aşağı yukarı özdeştir. Çalışmalar sırasında karada hiçbir yaşam izine rastlanmaz. Gezegenin denizleri incelendiğinde denizde bir yaşamın olduğu görülür. Deniz canlıları Dünya'dakilerle benzerlik gösterir. Dünya'dakilerden tek farkı manyetik alan şiddetinin değişikliklerine tepki veren bir duyu organının bulunmasıydı. Bilim insanlarının en çok şaşırdığı nokta suda dünyadakine benzer bir şekilde yaşam ortaya çıktıktan sonra neden bunun karaya ulaşmadığıydı. Gezegen hakkında araştırmalar devam ederken şehir yapısını andıran dev metal yapıtlar bulunur. Bu yapıtlar incelendiğinde herhangi bir şehir yapısına benzemediği ortaya çıkar. Gezegen üzerinde karada yaşam olma ihtimali iyice azalır. Devam eden günlerde kayıp kondor gemisi bulunur ve tüm mürettebat bilimsel çalışmaları bırakıp gemiyi araştırmaya giderler. Kondor mürettebatının hepsi açlıktan ölmüştür.

Olayı ilginç kılan ise gemi ambarlarında açılmamış ve hala taze olarak duran tonlarca yemek bulunmaktadır. Yenilmez'in bilim adamları bu olaya bir açıklık getiremezler. Kondor mürettebatından bir kişi hibernasyon kapsülünde bulunur, fakat bu adam da ölmüştür. bilim adamları insanın öldüğünde ne gördüğü ve ne düşündüğünü ortaya çıkaran bir araçla ölen şahsın beynini inceler ve esrarengiz bir şekilde bu kısmın bir bebeğinki kadar boş olduğunu görürler. Ölen tayfa üzerindeki araştırmaların hiçbiri olaya açıklık getiremez. Yenilmez'in bilim adamları tam bir hayal kırıklığı içindedir, çünkü açıklanamayan olayların sayısı çok fazla ve bu olayları açıklamaya yönelik eldeki veriler çok çok azdır. Sonraki günlerde trajik bir olay meydana gelir: mürettebattan bir kişi tüm zihinsel hafıza özelliklerini kaybetmiştir. Konuşamamakta ve bir insanın yapabileceği en basit şeyleri bile yapamamaktadır. Bilim adamları geri dönüşümsüz bir hafıza kaybı olduğuna karar verirler. Bir iki hafta içinde tayfanın bazı temel şeyleri öğrenmesi bu görüşü doğrular. Ayrıca gezegen yüzeyinde belirli periyotlar içinde ortaya çıkan siyah bulutumsu bir obje belirlerler. İlk başlarda bunun değişik bir hava olayı olduğunu sanırlar fakat bu obje Yenilmez'den fırlatılan uyduları bozunca durumun ciddiyetini kavrarlar. Bu objeler topluluğu belirli bir etkene saldırmaktadırlar. Bir araştırma grubu yüzeydeki metal kalıntılar hakkında daha ayrıntılı gözlem yaparken gemiyle irtibatı kesilir, onları aramaya giden kurtarma ekibi mürettebatı sağlam fakat önceki hafıza kaybına uğramış tayfanın durumunda bulurlar. Gemide hafızası silinen eleman sayısı yaklaşık ona ulaşmıştır. Bundan sonra ekip daha ciddi güvenlik önlemleri altında çalışmaya başlar. Son çalışmalarından birinde ekip tekrar siyah bulutun saldırısına uğrar, fakat bu sefer ekipteki bir eleman saldırıdan zihni silinmeden kurtulmayı başarır. Ana gemiye siyah bulut parçasını oluşturan siyah kristallerden birkaçını da getirir.

NE YAPACA...

Yapılan incelemeler sonucunda, gezegende kara yaşamının olmayışı, yüzeydeki metal kalıntılar ve insanlara saldırıp beyindeki tüm bilgileri silen siyah kristaller arasında bir bağlantı olduğu sonucuna varılır. Yaklaşık 6 milyon yıl önce Lir yıldızının gezegeninde zeki varlıklar yaşıyordu ve bir şekilde onlara ait bir gemi bu gezegene indi. Gezegene iniş yaptıktan sonra bir çeşit kaza sonucu tüm mürettebat öldü. Geriye gelişmiş bir teknoloji ürünü otomatlar kaldı. Bu robotların bilinçli bir zekaları yoktu fakat bir şekilde yeni otomatları imal etme olanakları vardı. Bulundukları çevre içinde sağlamlıklarını koruma düzenekleri de... Bir şekilde bu gezegende yaşayan canlılar onlara saldırdı ve onlar da kendilerini korudu ve karşı saldırıya geçti. Bu işlemlerin uzun yıllar aldığını varsayarsak ki tüm gezegen üzerindeki canlılarla mücadeleden bahsediliyor, yeni imal edilen makineler ilk

1921 Polonya Lwow doğumlu, 1941 yılına kadar Lwow'da tıp öğrenimi gören Lem, İkinci Dünya Savaşı yıllarında elektrik teknisyenliği yaptı. Polonya'da bilimkurgu geleneği yok, adam önce Sovyet bilimkurgu geleneğini okumaya başlıyor, Amerikan bilimkurgusunu da 1950'lerin sonlarında öğreniyor. İlk kitabı 1955'de yayımlandı (Kazanılan Zaman). Bu kitabından sonra kendini dünya çapında ünlü yapacak olan bilimkurgu metinleri üretmeye başladı. Astronauic "Issız Yıldız" adıyla 1955'te filme çekildi. Bilimkurgu kitapları yazdığı ilk yıllarda modern bilimle hümanistik ahlâkı birleştirmeye çalıştı. Eserlerindeki olayları tam bir bilimsel kesinlik içinde açıklaması onu diğer BK yazarlarından ayırır.

Amerikan Bilimkurgu Edebiyatçıları Derneği'ne fahri üyeyken, Amerikan bilimkurgu yazınını eleştirdiği için üyeliği askıya alındı. Solaris adlı eseri 1979'da Andrei Tarkovski ve 2002'de Steven Sodenberg tarafından sinemaya uyarlandı.

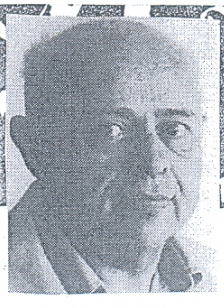

örneklerine benzemez oldular ve bu noktada ölü bir evrim başladı: makinelerin evrimi. Yeni otomatlar üretilip geliştirildikçe enerji kaynağı arayışına girdiler ve çeşitli madencilik metotları geliştirdiler, gezegende (radyoaktif element yoktu). Bir noktadan sonra bir enerji krizi patlak verdi, bu durum sonucunda makineler varlıklarını koruma uğruna bir savaş verdiler. Büyük hacimli yüksek enerji gerektiren otomatlar bu savaşı kaybetti ve geriye küçük, enerji kullanımı açısından tutumlu otomatlar hayatta kaldı. Bu süreç sonunda iki otomat tipi hayatta kaldı. Birinci grup küçük hacme ve enerji gereksinimine sahip olanlar, ikinci grup ise hareket yeteneği olmayan meta yapılar. Bu iki ırk arasındaki mücadelede ise doğal olarak hareket yeteneğine sahip olan, mürettebatın karşılaştığı siyah kristal parçaları kaldı. Bu hipotez gezegen üzerindeki metal kalıntılarını, karada neden yaşamın gelişmediğini ve sudaki canlıların neden manyetik bir duyu organına ihtiyaç duyduğunu ve siyah kristal parçacıkların hareket yapısını tam olarak açıklıyordu. Ufak parçalar tehlikeyi

sezdiğinde birleşip daha büyük bir yapı haline gelebiliyor ve bu şekilde hareket edebiliyorlardı. Ayrıca kurbanlarını neden öldürmeyip sadece beynine zarar verdiklerini de... Öldürmek kuşkusuz daha fazla enerji gerektiriyordu, bunun yerine beyin fonksiyonlarını sıfırlamak bir süre sonra kurbanın hayatta kalma şansını da azaltıyordu. Saldırıdan kurtulan eleman ise saldırı karşısında uğradığı şoktan dolayı bir süre düşünemedi ve dolayısıyla makineler de onu canlı bir varlık olarak algılamamışlardı. Makineler ölü bir evrim geçirmişlerdi. Sadece saldırı altında olduklarında tepki veriyorlardı; herhangi bir entelektüel akıl geliştirme yetenekleri yoktu.

Romanın bana göre en iyi tarafı, insanın eldeki bilgileri bilimsel metodlar dahilinde zekice kullanarak sonuca ulaşabilme özelliğini ele almasıydı. Aynı zamanda insanlığın her konuda her zaman zafer kazanamayacağı, karşısına tamamen farklı tipte sorunların da çıkabileceğiydi.

Emre

X-COM

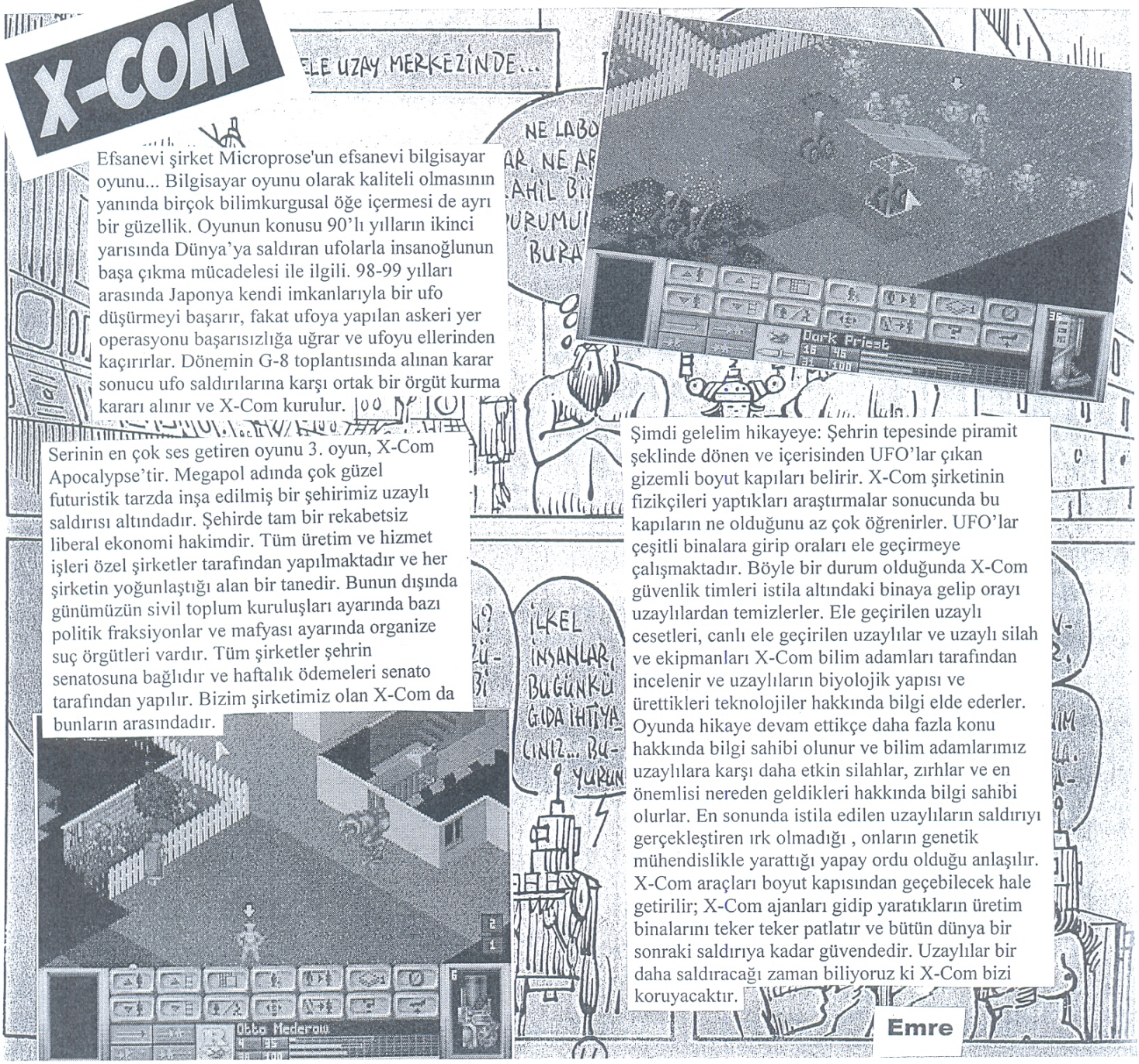

Efsanevi şirket Microprose'un efsanevi bilgisayar oyunu... Bilgisayar oyunu olarak kaliteli olmasının yanında birçok bilimkurgusal öğe içermesi de ayrı bir güzellik. Oyunun konusu 90'lı yılların ikinci yarısında Dünya'ya saldıran ufolarla insanoğlunun başa çıkma mücadelesi ile ilgili. 98-99 yılları arasında Japonya kendi imkanlarıyla bir ufo düşürmeyi başarır, fakat ufoya yapılan askeri yer operasyonu başarısızlığa uğrar ve ufoyu ellerinden kaçırırlar. Dönemin G-8 toplantısında alınan karar sonucu ufo saldırılarına karşı ortak bir örgüt kurma kararı alınır ve X-Com kurulur.

Serinin en çok ses getiren oyunu 3. oyun, X-Com Apocalypse'tir. Megapol adında çok güzel futuristik tarzda inşa edilmiş bir şehirimiz uzaylı saldırısı altındadır. Şehirde tam bir rekabetsiz liberal ekonomi hakimdir. Tüm üretim ve hizmet işleri özel şirketler tarafından yapılmaktadır ve her şirketin yoğunlaştığı alan bir tanedir. Bunun dışında günümüzün sivil toplum kuruluşları ayarında bazı politik fraksiyonlar ve mafyası ayarında organize suç örgütleri vardır. Tüm şirketler şehrin senatosuna bağlıdır ve haftalık ödemeleri senato tarafından yapılır. Bizim şirketimiz olan X-Com da bunların arasındadır.

Şimdi gelelim hikayeye: Şehrin tepesinde piramit şeklinde dönen ve içerisinden UFO'lar çıkan gizemli boyut kapıları belirir. X-Com şirketinin fizikçileri yaptıkları araştırmalar sonucunda bu kapıların ne olduğunu az çok öğrenirler. UFO'lar çeşitli binalara girip oraları ele geçirmeye çalışmaktadır. Böyle bir durum olduğunda X-Com güvenlik timleri istila altındaki binaya gelip orayı uzaylılardan temizlerler. Ele geçirilen uzaylı cesetleri, canlı ele geçirilen uzaylılar ve uzaylı silah ve ekipmanları X-Com bilim adamları tarafından incelenir ve uzaylıların biyolojik yapısı ve ürettikleri teknolojiler hakkında bilgi elde ederler. Oyunda hikaye devam ettikçe daha fazla konu hakkında bilgi sahibi olunur ve bilim adamlarımız uzaylılara karşı daha etkin silahlar, zırhlar ve en önemlisi nereden geldikleri hakkında bilgi sahibi olurlar. En sonunda istila edilen uzaylıların saldırıyı gerçekleştiren ırk olmadığı , onların genetik mühendislikle yarattığı yapay ordu olduğu anlaşılır. X-Com araçları boyut kapısından geçebilecek hale getirilir; X-Com ajanları gidip yaratıkların üretim binalarını teker teker patlatır ve bütün dünya bir sonraki saldırıya kadar güvendedir. Uzaylılar bir daha saldıracağı zaman biliyoruz ki X-Com bizi koruyacaktır.

Emre

KİM KİMDİR: YARGIÇ DREDD

Yargıç Dredd'in ortaya çıkışı 1980'lere dayanmakta. Mega Şehir 1'deki kanun sağlayıcılardan, yani "yargıçlar"dan biri. Yargıç Dredd'in karakterinin temelinde kanuna olan bağlılığı yatıyor. Gelecekte iki tane dev şehirden oluşan Amerika'da şartlar gerçekten çok ezici. İnsanlığın bu makineleşme ve vahşi güçlünün hayatta kalmasına iyice arkasını vermiş düzen içerisinde sistemli bir barbarlık almış başını gitmiştir (hava sağlayan şirket eğer borcunuzu ödemezseniz havanızı kesebilir). Böyle bir durumda suç da almış başını gitmiştir ve gittikçe kanun adamları daha sert çarelere başvurmaya başlamışlardır. Yargıç Dredd böyle bir adamdır. Kanunu harfi harfine uygular. Kişisel insiyatif veya insani duygular onun için hep ikinci plandadır. Kanunları durum ne kadar çelişkili de olsa uygular, bir robot tarafından ezilecekken bile ona haklarını ve cezasını okur. Kesinlikle soğukkanlıdır ve en tehlikeli saatte bile doğru karar verir. Durumlar ve suçlular onu kızdırabilir, fakat kendini hep kontrol altında tutar. Korku ve diğer kişisel zayıflıklara kanunları uygularken onun dünyasında yer yoktur. Gerektiğinde çok acımasız kararlar verebilir ve uygular. Son sayılarına doğru çizgi romanda arkadaşlığa değer verir olmuştur ve insan olarak iyilere karşı biraz daha yumuşak başlı davranmıştır.

Dredd: "Kamu malına zarar vermek... Çabuk çık o robottan. Cezan 15 yıl hapis!"
Adam: "Ama yargıç, dışarıda çete savaşları vardı. Yoksa beni öldürürlerdi! Ondan saklandım."
Dredd: "Camdan atlıyabilirdin!"
Adam: "15. kattan mı?! Beni yerden kazırdınız."
Dredd: "Olabilir ama intihar hala yasal! Şimdi yürü."

Seriler içerisinde asla ama asla başlığını çıkarmaz ve yüzünü göstermez. Filminin en çok eleştirilen noktalarından biri de buydu. Tüm diğer yargıçlar ona çok güvenir ve imrenir, tüm silahları en iyi şekilde kullanır ve tüm yasayı ve gereken diğer şeyleri ezbere ve kusursuz şekilde yapar. Çok soğuk biridir, ciddiyetini her zaman korur. Değer verdiği şeylerden biri de kanunun yanında üniformasıdır. Bazı adaletsiz durumlara kendi eleştirileri olsa da, genel olarak kanunlara uydukları sürece sorun çıkarmaz. Hatta bazı insanlar kanuna uyarak kötülük yapıyorsa onlara bile kanuna aykırı olacağından dokunamaz, fakat genellikle bir şekilde durumu öyle bir hale sokar ki bu insanlar suç kapsamına girer.

İTÜ'DE İÇ SAVAŞ

Sonsuz Hikaye Bölümü

Bu bölüm genel olarak, başta kulüp üyeleri olmak üzere bilimkurgu severlerin topluluk halinde birşey üretmelerine olanak sağlamak için yapıldı. Genel olarak zamanımızı ayarlamak veya bir olay için vakit ayırmak, günümüzde gerçekten bir sorun halini almaya başladı. Bu yüzden hikaye yazacak kadar zamanı veya bazen içinde bitirecek sabrı bulamayan kişiler için bu bölümü açtık. Bölümde, bir kişi tarafından başlatılmış bir hikayeye istediğiniz şekilde devam etmek suretiyle eklentiler yazıyorsunuz. Bu şekilde devamlı olarak değişik insanların katılımlarıyla yavaş yavaş bir hikaye gelişmeye başlıyor.

Tabii ki uymanız gereken bazı kurallar yok değil. Mesela bir önceki yazılanları okumanız ve yazdıklarınızın bunlarla çelişmemesi gerekiyor. Bir başka konu ise, diğer yazılanlara uyumlu bir şekilde hikayeyi geliştirmeye çabalamanız ve diğer yazarların fikirlerine saygılı olmanız. Başka yazarlara yapabileceğiniz bir başka iyilik ise, yoruma açık bazı noktalar bulundurmak ve hikayede çok katı çizgilerde kalmamak.

Bu bölümün birçok güzel tarafı var. Bunlardan bir tanesi fikir kıtlığına pek düşmemeniz çünkü sizin çıkmaz sokak dediğiniz noktalar, başkaları için çift yönlü otobanları temsil ediyor. Bir başka avantajı da birçok yazarla hikayenin nereye varacağını veya sizin için ne süprizler tasarladığını bilememeniz. Bu sayede okuması da bir hayli zevkli oluyor. Bazen aynı yazı kalitesini tuturmakta zorlanılsa da, uzlaşmacı bir tavırın ve iyi bir yazarın rayına oturtamayacağı birşey değil. Bu sayıdan itibaren bu çalışmamızdan bazı parçaları bu köşede görmeye başlayacaksınız. Kimbilir, belki bir dahaki sayıda sizin yazınız da bu sayfaları süsler...

Hikayenin Kısa Özeti:

Yakın gelecekte dış uzaydaki gezegenlerin kolonizasyonunun başlamasıyla, İTÜ mensuplarının oluşturduğu bir ileri keşif kolu da bu gezegenlerden birine gönderilir. Sanıldığının aksine yaşam Dünya'yla çok benzerlik gösterir ve şartlar normaldir.Yüzyıllık hızlı bir değişim sürecinden sonra yaşamak için gerekli olan Dünya şartları sağlanır. Bu ilk kolonizasyon yıllarında mühendisler fakülte adlarına uygun olarak çalışma kolları oluştururlar. Yerleşme başladıktan kısa bir süre sonra gezegende "itünyum" adlı bir maden keşfedilir. Bu maden bir çok açıdan mükemmel olup, hem çok dayanıklı bir madde olup, hem de reaksiyona sokulduğunda yüksek derecede enerji veren bir yapıya sahiptir. İtünyumun ortaya çıkışıyla zaten çok karmaşık ve bağımsız yapılara dönüşen fakülteler, bu sonsuz olanaklara sahip madde üzerinde hak idda ederler ve kısa bir süre sonra ilk çatışmalar gezegen yüzeyinde başlar. Sonuç olarak bu, tüm fakültelerin aralarındaki bağları koparmasına ve bağımsızlıklarını ilan etmeleriyle sonuçlanır. İç savaş patlak verir.

Burak:

"Tık tık tık tık..." Cam kavanozda eski usülde karışım hazırlayan Ahmet, gecenin bu geç saatinde hâlâ kendisi gibi 10 mühendise tahsis edilmiş bu leş kokulu iğrenç, ölü gibi bembeyaz duvarlı laboratuvarda mesaisinin dolmasını bekliyordu. Sanki ne vardı geçen gün 20 kat yukarıda düzenlenen rock konserine gidecek? Kemikleri hala sızlıyordu ve önünde arkadaşlarının aksine, izin aldığı 6 saat karşılığında çalışarak doldurması gerek uzun bir gece vardı.

Bir an için eski fakülte binasını hatırladı. O küçücük binanın önünde güneşi ve çimenleri hatırladı. Yaşamak için çalışmak zorunda olmadığı o günleri hatırladı. İstemsiz bir şekilde önündeki bayer kabını avuçlarının içinde sıktı.O günlerde başka fakülteden bir kız arkadaşı olduğunu hatırladı. Kızın yüzünü tam olarak seçemiyordu hayallerinde ama yine de içini sıcak bir duygu kapladı.

Sonra gözü yine önündeki saate gitti. Aslında şu anda yaptığı işin bir anlamı olmadığını düşünüyordu. Sadece milyonlarca kombinasyondaki karışımları deneyip, kendisine verilen direktifler doğrultusunda sonuçları yorumlayarak, bir sonraki adımda küçük değişiklikler ile deneyleri tekrarlıyordu. Bu yöntemle çalışan binlerce çalışan vardı. Kimya Fakültesi'nin yaklaşık %80'i böyle çalışırdı. Yöntem etkiliydi; Kimya Fakültesi'ne çok şey kazandırmış ve diğer fakülteler arasındaki yerini korumasını sağlamıştı.

Kimya Fakültesi... Bu iki kelime şimdi ne anlamsız geliyordu. Eski anlamından eser yoktu; şimdi sadece kimyayla güç kazanabileceklerini düşünen, yerin altında katlarca, labirentimsi, laboratuvarlarda devamlı deney yapan bir grup insanı tarif ediyordu. Fakülte kavramını kaybedeli 20 yıl geçmişti ve bu 20 yıl fakülteler arası savaş demekti. İç Anadolu'nun topraklarının alt tabakalarında bu insanlar 20 yıl boyunca bıkamadan usanamadan aynı hayal için savaşmışlardı.

Geçmişi yad ederken hafifçe gülümsedi. Başarıları olmuştu; bu muhakkaktı. Fen-Edebiyat'taki o manyaklar, oyunu bir çoban matıyla daha başlangıçta bitirmeye kalktıklarında, kimyanın neler yapabileceğini düşünmemişlerdi. Hemen bi atom bombası tasarlayıp kendilerine saldırmışlardı. Ama işte bu sırada Kimya Fakültesi'nin öngörüsü herşeyi tepetaklak etmişti. Laboratuvarlarda tasarlanan havadan daha hafif bir molekül, her türlü dalga boyunda ışığı emebilme potansiyeline sahipti. Bu molekül biraz daha değiştirilerek yüksek konsantrasyondaki ışık ve ses dalga değişimlerinde bu değişimleri emebilmesi için tekrar tasarlandı. Ama herşey bitmiş değildi. Geniş bir alanı etkilemesi için molekülün yapısı karadeliğe benzetildi ve bu tür dalgaları kendine doğru bükmesi sağlandı. Kendi içinde inanılmaz bir enerji depolayan molekül, ters bir atom bombası görevi görüyor ve belirli bir enerji seviyesinden sonra kendini çoğaltıyordu.

İlk atom bombasının emilip havada hiçbir zarar veremeden bir anda gözden yok oluşunu seyreden fizikçiler bile herhalde bu kollektif zeka ürününü takdir etmiştir. Ama hiçbiri Uzay-Uçak Fakültesi'ndeki mahlukların bu molekülün bizim bile bilmediğimiz yan etkisiyle karşılaştılarındaki şaşkınlığıyla karşılaştırılamaz. Görünüşe göre molekül içerisinde barındırdığı enerji, yakın cisimlere adeta bir bulut gibi deşarj etme eğiliminde imiş ve yakın irtifada uçan şanssız pilotları İkarus gibi kızartmış.

"Evet" dedi içinden, "hayat her zaman adil değil galiba." "Bu kadar hülya yeter, artık iş zamanı" diye düşündü. Baher kabına tekrar şeffaf çubuğu soktu ve birkaç hareket daha yaptı. Bilgisayar ekranından şeffaf

çubuğun içine yerleştirilmiş nano reseptörlerden gelen bilgiyi okudu. Moleküllerin matris yapısına baktı ve 0.2 nanogram silisyum ekleyip denemeye karar verdi. Tam silisyum için gerekli kodlamayı girecekti ki, klavye vuruşlarına başka bir sesin eşlik etmekte olduğunu hisseti. Çok az bir sesti ve zorlukla duyulabiliyordu. İlk önce havalandırmadan geldiğini zanneti ama bunun 20 yıl öncesinden kalma bir batıl inanç olduğunu hatırladı. 5 yıl önce meydana gelen kazada bir laboratuvarın tümü havaya uçmuş ama havalandırma tek bir ses çıkarmadan çalışmaya devam etmişti. Öyle de olması gerekiyordu, yerin 60 metre altına her laboratuvar başına 10 kişiden yüzlerce laboratuvarda çalışanlara hayati önem taşıyan bir maddeyi sağlamak ciddi ve hata kaldırmayacak bir işti.

Bu düşünceyi kafasından atıp iyice konsantre oldu ve sesin kaynağına yöneldi. Duvardan geliyordu; bu kesindi. Duvarın yanında biraz toz olduğunu fark etti ve bunun imkansızlığı onu korku dolu düşüncelere itti. Laboratuvar temizlik malzemeleri en iyi kaliteydi ve değil toza, molekül düzeyinde bile istenmeyen bir maddeye izin vermezdi.

Bu arada uğultunun giderek arttığını hissetti ve duvarda siyah bir lekenin oluştuğunu fark etti. Leke giderek büyüdü ve bir kovuk halini aldı. Dehşetle olayı kavradı.

"Nanobotlar" diye istemsiz olarak bir çığlık attı. Kazıcı cinsten olan bu nanobotlar az sonra bu laboratuvarı başlarına yıkacaktı. Bilgisayara alarm için seslendi fakat beklenen mekanik cevap gelmedi. Bir şekilde odanın elektronik bağlantısı kesilmişti. Sadece havalandırma çalışıyordu ve bu, çıkışın elektronik kapıdan olamayacağı anlamına geliyordu.

Kalbi heyecanla pır pır atıyordu. Burada ölme fikri, seminerlerde bahsedildiği gibi hiç de o kadar onurluca gelmiyordu. Bir şeyler yapmalıydı, gözünü laboratuvarda gezdirdi. Bu sırada nanobotlar artık yerde siyahlaşan bir halı oluşturmuşlardı. Gözüne birşey takıldı ve kurtuluş ondaymış gibi oraya uzandı…

Mehmet:

Velhasıl, Murat Rutin görev simülasyonundaki işine devam etti. Dışarıdan bakılınca sanal ortam eldiven ve gözlükleri ile eskinin atarilerinden birisindeki oyuncuya benziyordu. Gerçekte ise son derece ciddi bir işle meşguldü. Nanobotlara nereyi yıkacaklarını gösteriyordu.

Şu anda da Kimya Fakültesi'ndeki bir zavallıyı nanobotların yardımıyla sonsuz huzura kavuşturacak ve ardından, günün asıl görevi olarak 3. Merkez Biyolojik Bimya Laboratuarını yıkacaktı.

Parmakları boşluktaki noktalara dokunuyor ve gözlükten siyah duman halinde görünen nanobotlar, o noktalara ilerliyordu. Bazen bir kısmını seçip patlatıyor ve daha rahat geçiş yolları açıyordu.

Uzay mühendisliğinin fakülteye kazandırmış olduğu en yeni makineler bunlardı. Öncekilerden daha sessiz ve daha ufaktılar. Böylece zırhların, duvarların içine daha rahat nüfuz ediyor ve mikro patlayıcıları daha etkili kullanıyorlardı. Haliyle ilerlemeleri de daha hızlı oluyordu.

Murat da iyi bir operatördü. Bu makinelerle harikalar yaratmıştı. Mesela geçen hafta EEF'den çok miktarda yonga çalınması, onun duvarları o kadar hızlı delebilmiş olması ile mümkün olmuştu.

Gerçi az kaldı bütün nanobotlar manyetik kalkana takılıp kalacaktı. Şükür ki Aydın'ın lazer taşıyan robot grubu olaya zamanında müdahale edebildi. Böylece manyetik kalkanın devredışı kalması ardından, Murat son hızla duvarları kemirtti ve kasa kasa yonga örümcek robotlar tarafında Uçak-Uzay'ın güvenli depolarına taşındı.

Bu eylem, ticaret antlaşmasını bozan o yeni EEF yönetimine iyi bir ders olmuştu elbet. Murat da bu işin olmasını sağladığı için son derece gururluydu.

Ama bu anıların bir an bile olsa dikkatini dağıtmasının sonucuna da katlanmak zorundaydı şu anda. Zira az önceki zavallı, kendisini durumdan kurtaracak tek şeyi bulmuştu.

Emre:

"Planımız başarıya ulaştı, efendim" dedi EEF'nin genç komutanı, son istihbarat rapor sunumunu bitirdikten sonra. Karşısındaki EEF Enformasyon Başkanı kafasını olumlu anlamına gelen bir şekilde ağır ağır salladı. Planın ana fikri genç komutandan çıkmıştı. Planı üstlerine kabul ettirmek için kafasında sayısız gelişim olasılığı üretmiş ve her olasılığın simulasyonunu EEF mühendislerinin en son ürünü bilgisayarın yüksek kapasitesinin sınırlarını sonuna kadar sömüren yapay zeka programında test etmişti. Başarı olasılığı %95.478 olan yöntem uygulamaya konulmuştu. Plan ve yöntem basitti: Kendi fakültesi gibi bilim-teknikte çok aşama kaydetmiş olan diğer fakülteler arasında mistisizm tohumları atmak.

Nanobotlar gibi ürünlere belli bir yaşam süresi ayarlanmıştı, yaşam süresi biten nanobot karanlık bir yere gidip kendini parçalara ayırıyordu. Böylelikle görev tamamlandıktan sonra yapılan işin arkasında EEF'nin olduğu anlaşılmıyordu. Tabii ki nanobot kalıntıları diye birşey yoksa nanobotlarda olamazdı. Fakat nanobotları gördüğünü iddia eden insanlar vardı ve sayıları gitgide fazlalaşıyordu. "İnsanoğlunun belkide değişmeyen tek alışkanlığı" diye düşündü genç komutan, "anlaşılamayan durumları daha anlaşılamayan teorilerle açıklamaya çalışmak." Bu, güya mistik olan olay büyüdükçe bir sürü teori kendiliğinden türedi, bir kısmı nanobotların uzaylı bir ırk olduğuna ve amaçlarınınının önce tüm İTÜ'yü sonra da Dünya'yı ele geçirmek olduğuna karar verdi. Diğer kesim ise nanobotları görebilen seçilmiş kişiler olduğuna inanmaya başladı ve "kutsal mikro-tanrılardan" yeni vahiy gelene kadar sabırla beklemeyi kararlaştırdı.

-"Ne düşünürlerse düşünsünler" diye içinden geçirdi komutan. Sonuç EEF zaferini getirecek olduktan sonra, gerisi onu hiç mi hiç ilgilendirmezdi.

Nanobotlar hakkında ortaya çıkan son söylenti raporlarını okuduktan sonra arkasına yaslandı ve dakikalar önce oda sıcaklığıyla ısıl denge haline gelmiş olan kahvesinden bir yudum aldı. Soğuk kahve boğazından midesine doğru gravitasyon kuvvetinin emrettiği bir biçimde hareket ederken, yeni gizli bir emir geldiğinin sinyali ekranda yanıp söndü.

-"Kahretsin" dedi, "yine allahın belası şifreli bir mesaj."

EEF'nin eskiden beri sürdürdüğü bir gelenekti bu. Tüm önemli emirler farklı bir kodlamayla şifrelenir ve o şekilde yollanırdı. Emri alan kişi, emri görebilmek için şifreyi çözmek zorundaydı. Bu yöntem, doğası gereği yeni ve yaratıcı şifreleme ve şifre çözme tekniklerinin ortaya çıkmasını sağlıyordu.

Odayla ısıl denge halini koruyan likit kahverenkli arkadaşının sessiz varlığı eşliğinde şifreyi çözdü. Çözüm süresi 56 dakika 45 saniye. "Lanet olsun" diye homurdandı. "Bu emir mi çok gizli, yoksa ben mi yaşlanıyorum?" Emri okuduğunda ise halâ genç olduğunu anladı.

"Casus amaçlı kullandığımız nanobotlar, İnşaat Fakültesi görevinde başarısız olmuşlardır. Hiç bir nanobot düşman fakülte duvarlarını geçememiştir. EEF İstihbarat Komitesi tarafından konu üzerinde çalışmaya başlamanız emredilmiştir."

-"İşte bu tam bir felaket!" diye bağırdı. Gerçekten de bir felaketti. Eğer nanobotlar İnşaat Fakültesi sınırlarını geçememişse, nanobot mistisizmi de geçememişti. Bu durumda EEF tarafından yaratılan ve kendi kendini türetme aşamasına gelen mistisizm silahı, İnşaat Fakültesi'ne yarıyor demekti. Çünkü bu ideolojik silah, doğal olarak bazı alt kademe EEF vatandaşlarını da etkilemişti. "Bu sorunu halledemezsem EEF'nin tüm gerçek silahları beni etkileyecek"dedi ve olanca gücüyle masaya yumruğunu indirdi. O ana kadar bulunduğu kabın şeklini almış bir şekilde duran kahve ve su molekülleri de artık özgürdü.

UZAYDA KAYBOLANLAR

U.S.S. ENTERPRISE 1701

Bu ilk sayımızda sizlere "Uzayda kaybolanlar" adlı bir kitaptan bahsedeceğim. Kitabı bir arkadaşım sobaya atmak üzereyken elinden almıştım. Zira yakacak olarak kullanıyorlardı buldukları her türlü kağıdı. Ancak bu ayrı bir hikaye.

Elime geçen kitap 1972 basımı, Yazarı Robert A. Heinlein idi. Büyük bir K harfi ile simgelenen bir yayın evi tarafından piyasaya sürülmüş, sararmış kağıtlı ve üzerinde bilgisayar cizimlerinin ilk örneklerinden bir kapağı olan son derece beyaz dizi görünüşlü bir nesneydi. Kitabı yıllar önce ilk kez okuduğumda, tam olarak ne anlatıldığını anlayamasam da, beni etkilemeyi başarmıştı. Zira kitabın konusu bu basım kalitesinden beklenmeyecek kadar güzeldi. Şunu da eklemem gerekir ki, yazarın döneminin en önemli üç bilimkurgu yazarından birisi olduğunu, kısa bir süre önce öğrendim.

Konuya gelince, aslında konu tarih kendini tekrar eder tümcesini ifade ediyor ancak bunu güzel bir kurgu içine yerleştirmeyi başarmış. Kitabın işlediği temel unsurlardan bir tanesi insan mantığının algıları ile ne kadar sınırlandırılmış olduğu. Bunun sonucu olarak, ırkçılık ve kendinden farklı olanlara kapalı olmanın toplumun gelişimi üstündeki etkileri ve fazla gerçekçi olmanın önemli fırsatları kaçırmaya nasıl neden olduğu hikayenin akışı içinde karşımıza çıkan diğer unsurlar. Bunlara fakirliğin toplumları cehalette ve geri kalmışlığa nasıl götürdüğü de eklenebilir.

Tüm bu felsefi metinlere boğup üstünü örttüğüm olaylar, Hugh Hoyland adında bir gencin, içinde doğup büyüdüğü katlar ve odalardan oluşmuş dünyayı, gençlik merakı ve hayalciliği ile çıktığı gezilerde keşfini anlatıyor. Bu keşifler sırasında aslında tüm bu dünyanın bir yıldız gemisi olduğunu ve belirli bir hedefe doğru ilerlediğini öğreniyor. Bunu kendi toplumuna anlatmaya ve onları vaad edilen son olarak bildikleri yere gerçekten varabileceklerine inandırmaya çalışması üstüne olaylar gelişiyor.

Bu anlattıklarım size yettiyse bu paragrafı es geçebilirsiniz ancak yetmediyse kısa bir alıntı yaparak size kitapta bulacaklarınızdan bir örnek sunayım.

-Dinle ve sana söyleyeceklerimi kalın kafana yerleştirmeye çalış. Öyle bir yer düşün ki, gemiden çok çok daha büyük olsun ve gemi de bu yerin içinde olsun.

-Anlamsız. Gemiden büyük yer olamaz. Hem olsa bile, hiçbir yere sığmaz.

Daha fazla anlatıp hikayenin eğlencesini kaçırmak istemiyorum ve bundan sonrasını size bırakıyorum. İyi eğlenceler.

Mehmet

n dakika.... Son dakika.... Son dakika.... Son dakika.... Son dakika

Bilimkurgu kulübünden müthiş transfer! Kulübe olan ilgiyi arttırmak için en sonunda Darth Vader'i transfer eden BK kulübü başkanı şu açıklamayı yaptı: "Ya aslında heriften kıllanıyom ama bir şekilde atraksiyon yapmamız lazımdı." Boş mukavaleye üç yıllığına imza atan Vader ise ilk antrenmalara önümüzdeki hafta çıkıyor. Haydi hayırlısı..

Bilimkurgu kulübünün olay elemanı Mehmet yine yapacağını yaptı. Cumartesi gecesi asayiş ekipleri tarafından barda kıskıvrak yakalanan Mehmet, "Ben buraya siteyi güncellemeye gelmiştim" dedi. Gözaltına alınan Mehmet'in soruşturması sürüyor.

Deniz'den yediği dayağı unutamayan Burak'ın başı dergi yazarlarıyla dertte. En son millete kırbaç zoruyla yazı yazdırırken odaya giren Emre "nooluyo lan burda" demiş. Burak'ı eşşek sudan gelene kadar döven Emre'nin, vatani görevini yapmanın verdiği rahatlıkla yazısını bitirdiği söyleniyor.

Nostalji adamı Murat zamanda sıkıştı! Bu ayki yazısı için Mehmet'in tasarladığı tüplü zaman makinesiyle 19. yy'a gitmeye çalışan Murat, makinenin tüpü bitince 19 ila 20. yy arasında bir yerlerde sıkışmış. Olay sonrası BD mikrofonlarına konuşan Murat, "bir daha Mehmet'in yaptığı zaman makinesine binersem iki olsun" dedi. Mehmet'in ise kayıplara karıştığı bildiriliyor.

Dergi için sponsor lazım. Babanız Coca-Cola'da müdürse bizi arayın (yüzsüzlüğe bak!)

Bu şarkılar olmasa bu dergi nasıl çıkardı?

Bryan Adams – Summer Of 69
AC/DC – Can't Stand Still
Whitesnake – Bad Boys

SARI SAYFALAR

Yeni çıkmakta olan bir bilimkurgu dergisi için kendine güvenen salak yazarlar aranıyor. Ücret dolgundur.

BU AY DERGİ İÇİN NE YAPTIN?

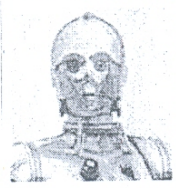

Mehmet: Bilimkurgu Dergisi'nin fikir babası. O olmasaydı dergi olmazdı.

Burak: Dergi fikrinin ortaya atılmasıyla Burak'ın editör olması bir oldu. Ama nasıl oldu onu biz de anlayamadık. Araştırmalar sürüyor.

Deniz: 8. sanatı dergiye taşıdı. Nerede bir şaklabanlık görürseniz bilin ki o Deniz'e aittir.

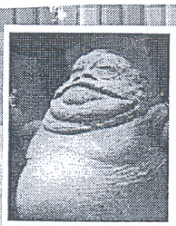

Murat: Ah canıım... Uykusunda bile "dergiii... dergiye yazı yazmalıyım" diye sayıklıyordu. Gerisini siz düşünün artık.

Emre: Kulübün kurucusu ve başkanı. Fazla artistlik yapma döveriz ha...

Sertaç: Olm sen nerdesin? Bütün ay ortalıklarda görünmedi. İlk fırsatta dövülecek.

Serap: Yazılarıyla olmasa da ruhu (ve bedeniyle) aramızdaydı. An itibariyle kulüpteki tek dişi.

Gazali: Nam-ı diğer Görünmez Adam. Yazısı var kendisi yok. Tanışmak için sabırsızlanıyoruz.